

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Kdy je spotřebitel povinen vrátit dar, který obdržel od e-shopu?

Při nákupu zboží v internetovém obchodě se vám může někdy stát, že zároveň se zakoupeným zbožím obdržíte od podnikatele provozujícího e-shop (dále jen „provozovatel e-shopu“) navíc k vašemu nákupu nějaké zboží zdarma. Mnoho spotřebitelů jistě taková pozornost od provozovatele e-shopu potěší. Spotřebitelé však mohou být nepříjemně překvapeni, když zjistí, že mohou nastat situace, kdy si toto zdarma získané zboží nebudou moci ponechat. V následujícím textu proto nastíníme, jaké zboží poskytnuté e-shopem zdarma lze považovat za dar a za jakých okolností může vzniknout spotřebitelům povinnost obdržený dar vrátit.

Co lze považovat za dar poskytnutý e-shopem?

Základní podmínkou pro to, aby zboží dodané provozovatelem e-shopu bylo považováno za dar, je, že zboží bude poskytnuto bezplatně.^[1] O dar se tedy z právního hlediska nejedná, jestliže provozovatel e-shopu poskytne spotřebiteli určité zboží s výraznou slevou, nebo dokonce za symbolickou cenu 1,- Kč, a to bez ohledu na to, zda bude takto cenově zvýhodněné zboží označeno v e-shopu např. jako „dárek“. V daném případě by totiž nebyla splněna zákonná podmínka bezplatnosti poskytnutého plnění.

RANDA HAVEL ■ LEGAL

K tomu je třeba dále dodat, že by si provozovatelé e-shopů měli obecně dávat pozor na to, co ve svých e-shopech označují jako dar. Za klamavou obchodní praktiku je totiž považováno, jestliže *„prodávající uvádí u výrobku nebo služby slova "gratis", "zdarma", "bezplatně" nebo slova podobného významu, pokud spotřebitel musí za výrobek nebo službu vynaložit jakékoli náklady, s výjimkou nezbytných nákladů spojených s reakcí na obchodní praktiku, s převzetím nebo doručením věci.“*^[2] Pokud tedy provozovatel e-shopu požaduje za „dar“ jakoukoli (byť symbolickou) úhradu, může se tím dopustit přestupku,^[3] za který mu hrozí pokuta až do výše 5 000 000,- Kč.^[4]

Ne každé plnění poskytnuté zdarma je však českým právem považováno za dar. Občanský zákoník v této souvislosti rozlišuje mezi darem a tzv. společenskou úsluhou.^[5] Společenská úsluha se od daru liší tím, že při jejím poskytnutí chybí úmysl jednajících osob se smluvně vázat.^[6] Bude se tedy zpravidla jednat o různé projevy štědrosti, zdvořilosti nebo laskavosti,^[7] u nichž (na rozdíl od darování) není nutný souhlas příjemce.^[8] Ačkoliv se toto rozlišení může zdát pouze teoretické, pro účely tohoto článku má svůj význam. Společenská úsluha totiž představuje jednorázové plnění bez právních následků,^[9] což ve svém důsledku znamená, že (i) mezi poskytovatelem a příjemcem společenské úsluhy nevzniká smlouva^[10] a (ii) že společenskou úsluhu nelze v budoucnu odvolat.^[11] Tyto aspekty společenské úsluhy budou podrobněji rozebrány níže.

Vybrané právní pojmy související s poskytnutím daru provozovatelem e-shopu

Pro posouzení toho, zda a kdy je spotřebitel povinen vrátit provozovateli e-shopu obdržený dar, je třeba dále alespoň stručně vysvětlit následující právní pojmy: (i) distanční smlouva, (ii) neobjednané

plnění a (iii) závislé smlouvy.

Distanční smlouva

Spotřebitel nakupující v e-shopu zpravidla uzavře s provozovatelem e-shopu smlouvu „na dálku“ – tj. pomocí komunikačních prostředků, které umožňují uzavřít smlouvu bez současné fyzické přítomnosti smluvních stran. Jinými slovy, zpravidla uzavřou smlouvu přes internet. Takto uzavřené smlouvy bývají označovány jako tzv. distanční smlouvy.

Pro distanční smlouvy platí v některých ohledech odlišná právní pravidla od běžné právní úpravy smluv,^[12] která mají vyvažovat znevýhodnění spotřebitele spočívající např. v tom, že se spotřebitel před uzavřením distanční smlouvy nemůže se zbožím seznámit.^[13] Pro účely dalšího textu je podstatné, že od distančních smluv může spotřebitel většinou odstoupit ve lhůtě 14 dnů^[14] (byť z tohoto pravidla zároveň platí řada výjimek).^[15]

Neobjednané plnění

S doručováním zboží, se kterým se spotřebitel nemohl dopředu seznámit, souvisí také pojem „neobjednané plnění“. Za neobjednané plnění se považuje zboží, které podnikatel dodal spotřebiteli, aniž by si jej spotřebitel před tím výslovně objednal. Pokud spotřebitel takové zboží přijme, není povinen na své náklady zboží vrátet. Spotřebitel není ani povinen informovat podnikatele o tom, že od něj obdržel neobjednané plnění.^[16] Spotřebitel tedy může neobjednané zboží užívat nebo s ním v mezích zákona jakkoli nakládat^[17] (s výjimkou situace popsané níže – viz Vrácení neobjednaného „daru“).

Již z tohoto nastínění je tedy zjevné, že pro posouzení toho, kdy je spotřebitel povinen vrátit bezplatné plnění obdržené od provozovatele e-shopu, bude podstatné určit, zda takové plnění představuje objednané nebo neobjednané plnění.

Závislé smlouvy

Obecně platí, že jednotlivé smlouvy uzavřené mezi totožnými smluvními stranami jsou na sobě vzájemně nezávislé – tzn. vznikají a zanikají bez ohledu na vznik a zánik jiných smluv uzavřených mezi totožnými smluvními stranami. Výjimku tvoří tzv. závislé smlouvy, za které lze považovat jen ty smlouvy, jejichž vzájemná závislost vyplývá (i) přímo z jejich povahy nebo (ii) z účelu, který byl oběma smluvním stranám znám během uzavření těchto smluv. ^[18]

Objednaný dar vs. neobjednaný „dar“

Na základě výše popsaných pojmů můžeme nyní rozlišit dva základní druhy bezplatných plnění poskytovaných ze strany provozovatelů e-shopů.

Objednaný dar

První kategorii představuje zboží, které bylo spotřebiteli v rámci jeho nákupu v e-shopu výslovně nabídnuto jako dar a které se spotřebitel rozhodl za určitých podmínek jako dar přijmout. Pokud spotřebitel např. vloží do košíku a následně objedná zboží, u něhož bylo uvedeno, že bude dodáno společně s určitým darem, z hlediska práva bude takový dar představovat objednané plnění. Provozovatelům e-shopů přesto doporučujeme výslovně takový dar uvést do souhrnu objednávky i na fakturu s cenou 0,- Kč, aby o skutečnosti, že došlo také k objednávce daru, nemohlo být pochyb.

Mezi spotřebitelem a provozovatelem e-shopu dojde v souvislosti s výše popsanou situací k uzavření dvou distančních smluv: ^[19] (i) kupní smlouvy na zakoupené zboží a (ii) darovací smlouvy. Často

bude z těchto smluv navíc patrné, že jsou na sobě závislé, neboť dar bude např. vázán na koupi konkrétního produktu a/nebo na zakoupení zboží v určité minimální finanční hodnotě. Zda se opravdu jedná o distanční smlouvy a závislé smlouvy, bude však potřeba zkoumat případ od případu s ohledem na konkrétní skutkové okolnosti. Vzhledem k tomu doporučujeme provozovatelům e-shopů podrobně upravit otázku poskytování darů společně s provedenými nákupy v jejich obchodních podmínkách.

Nicméně v rámci určitého zjednodušení budeme pro účely dalšího textu používat pojem objednaný dar v tom smyslu, že se jedná o zboží dodané spotřebiteli na základě výslovné objednávky, na jejímž základě byla mezi spotřebitelem a provozovatelem e-shopu uzavřena distanční darovací smlouva závislá na distanční kupní smlouvě.

Neobjednaný „dar“

Druhou kategorií bezplatných plnění poskytovaných ze strany provozovatelů e-shopů představuje zboží, které bylo spotřebiteli dodáno společně se zbožím zakoupeným v e-shopu, aniž by si takové dodatečné plnění spotřebitel objednal. V okamžiku dodání bezplatného zboží tedy není mezi spotřebitelem a provozovatelem e-shopu uzavřena jakákoli smlouva ohledně dodávky takového bezplatného zboží. Z hlediska práva se tedy nebude jednat o dar, protože ohledně takového bezplatně dodaného zboží nebyla uzavřena darovací smlouva (nedošlo k akceptaci daru). Vzhledem k tomu označujeme v následujícím textu tuto kategorii jako neobjednaný „dar“.

Vrácení objednaného daru

Domníváme se, že v případě objednaných darů lze uvažovat zejména o dvou situacích, kdy spotřebiteli může vzniknout povinnost vrátit dar provozovateli e-shopu: (i) v případě odvolání daru a (ii) v případě odstoupení od závislé kupní smlouvy.

Odvolání daru

Občanský zákoník umožňuje dárci odvolat dar, jestliže dárci upadne do takové nouze, že nemá ani na nutnou výživu sebe nebo jím povinně vyživované osoby, [20] nebo ublížil-li obdarovaný dárci (úmyslně nebo z hrubé nedbalosti) tak, že zjevně porušil dobré mravy. [21] Takové situace budou v případě provozovatelů e-shopů (zejména těch, kteří jsou právníckými osobami) pravděpodobně velmi vzácné, přesto tuto možnost nelze zcela vyloučit. Dojde-li k řádnému odvolání daru ze strany provozovatele e-shopu, vznikne spotřebiteli povinnost vrátit provozovateli e-shopu dar nebo mu zaplatit obvyklou cenu takového daru. [22]

Odstoupení od celé kupní smlouvy ve lhůtě 14 dnů

Jak již bylo zmíněno výše, spotřebitel má obecně právo odstoupit od distanční smlouvy ve lhůtě 14 dnů od dodání zakoupeného zboží. [23] Jestliže spotřebitel v této lhůtě odstoupí od kupní smlouvy, domníváme se, že tím zároveň způsobí zánik darovací smlouvy, která je na této kupní smlouvě závislá. Závazek dodat zboží podle kupní smlouvy v daném případě totiž nezanikne splněním, a proto se v daném případě uplatní pravidlo, že odstoupením od kupní smlouvy dochází k automatickému odstoupení také od závislé darovací smlouvy. [24] Spotřebiteli tedy v důsledku odstoupení od kupní smlouvy vznikne povinnost vrátit dar provozovateli e-shopu společně se zakoupeným zbožím.

V případě, že spotřebitel dar vrátit nemůže (protože jej např. spotřeboval, zničil nebo prodal), bude povinen zaplatit poskytovateli e-shopu obvyklou cenu takového daru. [25] Navíc se na dary dodané spotřebiteli na základě distanční darovací smlouvy uplatní pravidlo, že spotřebitel odpovídá provozovateli e-shopu za snížení hodnoty zboží, které v průběhu 14 dnů od jeho dodání vzniklo v důsledku nakládání s tímto zbožím jinak, než je nutné s ohledem na jeho povahu a vlastnosti. [26]

Vzhledem k tomu lze spotřebitelům doporučit, aby s objednanými dary po dobu prvních 14 dnů od jejich dodání nakládali co nejméně, pokud zvažují, že případně odstoupí od kupní smlouvy, na které je příslušná darovací smlouva závislá.

Provozovatelům e-shopů lze zároveň doporučit, aby otázku vracení darů a zániku darovacích smluv současně s kupními smlouvami podrobně upravili ve svých obchodních podmínkách. Mohou tím případně předejít sporům o otázku, zda a v jakém rozsahu se v daném případě uplatní pravidlo o současném zániku na sobě závislých smluv.

Odstoupení od části kupní smlouvy ve lhůtě 14 dnů

Pro případ, že se spotřebitel rozhodne ve lhůtě 14 dnů odstoupit jen od části kupní smlouvy, platí výše uvedené s tím rozdílem, že je nutné posuzovat, jaká je konkrétní závislost darovací smlouvy na kupní smlouvě.

Pokud byl např. objednaný dar vázán na koupi konkrétního zboží, je potřeba zkoumat, zda došlo k odstoupení od kupní smlouvy právě ohledně tohoto zboží. Pokud ano, je spotřebitel povinen vrátit provozovateli e-shopu nejen příslušné zboží, ale také dar. Taktéž, pokud byl objednaný dar poskytnut spotřebiteli za podmínky, že nákup musel činit minimálně 1 000 Kč a spotřebitel odstoupí od takové části kupní smlouvy, že (původní) cena zboží, které si spotřebitel ponechá, je nižší než 1 000 Kč, opět vznikne spotřebiteli povinnost vrátit provozovateli e-shopu nejen zboží, ohledně kterého odstoupil od smlouvy, ale také dar.

Odstoupení od kupní smlouvy v rámci reklamace

Nejproblematictější případ možného vzniku povinnosti spotřebitele vrátit dar provozovateli e-shopu představuje situace, kdy jsou kupní a darovací smlouva na sobě závislé, ale k odstoupení spotřebitele od kupní smlouvy dojde až v rámci reklamace v průběhu záruční doby.

Zjednodušeně lze říci, že spotřebitel má právo odstoupit od kupní smlouvy v případě, že dodané zboží má takovou vadu, že to představuje podstatné porušení smlouvy,^[27] nebo v případě, že reklamace vady zboží nebyla vyřízena včas.^[28] Pokud k takovému odstoupení od kupní smlouvy spotřebitel přistoupí, je otázkou, zda dochází také k zániku darovací smlouvy, jako tomu bylo v případě odstoupení od smlouvy ve lhůtě 14 dnů od dodání zboží. Domníváme se, že v této situaci spotřebitel nebude povinen vrátit objednaný dar provozovateli e-shopu, a to z následujících důvodů:

- Ustanovení občanského zákoníku o závislých smlouvách uvádí, že zánik jedné ze závislých smluv „*bez uspokojení věřitele*“ zrušuje ostatní závislé smlouvy.^[29] Věřitelem bude v tomto případě spotřebitel, neboť jemu má být podle kupní smlouvy plněno. V případě odstoupení od kupní smlouvy v rámci reklamace nicméně podle našeho názoru nedochází k zániku kupní smlouvy zcela bez uspokojení věřitele. Závazek z kupní smlouvy dodat zboží byl splněn, nicméně nebyla splněna povinnost dodat zboží bez vad (popř. vyřídit reklamaci včas). V takovém případě je podle našeho názoru potřeba zvolit restriktivní výklad § 1727 občanského zákoníku o závislých smlouvách a na danou situaci jej neuplatnit.
- Dále je třeba uvést, že, zatímco při odstoupení od smlouvy ve lhůtě 14 dnů závisí zánik závazku na libovůli spotřebitele, v případě odstoupení od smlouvy v rámci reklamace zboží dochází k odstoupení na základě porušení smlouvy ze strany provozovatele e-shopu. Občanský zákoník přitom stanoví jako jednu ze základních právních zásad, že nikdo nesmí mít prospěch ze svého protiprávního jednání. Bylo by proto podle našeho názoru problematické argumentovat ve prospěch toho, že má provozovatel e-shopu mít určitý prospěch (obdržet zpět dar), jestliže spotřebitel odstoupí od kupní smlouvy z důvodu porušení povinností provozovatele e-shopu.
- Navíc, pokud by spotřebitel byl v takové situaci povinen objednaný dar vracet společně se

zbožím zakoupeným na základě kupní smlouvy, od které odstoupil, mohlo by to ve svém důsledku znamenat určitou překážku pro to, aby se spotřebitel rozhodl uplatnit své právo odstoupit od kupní smlouvy. Často by se totiž mohlo stát, že spotřebitel již v mezičase dar spotřeboval, prodal, ztratil, zničil apod., což by ve svém důsledku znamenalo, že by spotřebitel měl povinnost nahradit provozovateli e-shopu cenu daru v penězích. Právě tato povinnost uhradit hodnotu daru provozovateli e-shopu by spotřebitele mohla odradit od využití práva na odstoupení od smlouvy. To by však znamenalo, že by provozovatelé e-shopů mohli poskytnutím daru efektivně omezovat právo spotřebitelů využít možnosti odstoupit od smlouvy. Domníváme se, že takový výklad ustanovení o závislých smlouvách a uplatnění reklamací by byl proti smyslu spotřebitelského práva, a proto je podle našeho názoru třeba jej odmítnout.

S ohledem na vše výše uvedené lze tedy uzavřít, že v případě odstoupení spotřebitele od kupní smlouvy v rámci reklamace nevzniká spotřebiteli podle našeho názoru povinnost vrátit objednaný dar provozovateli e-shopu, i když je darovací smlouva smlouvou závislou na kupní smlouvě, od které spotřebitel odstupuje. Jedná se nicméně o právní názor, který dosud nebyl potvrzen (ani vyvrácen) soudní praxí, a proto nelze vyloučit, že soudy dospějí k jiným závěrům. Vzhledem k tomu doporučujeme provozovatelům e-shopů, aby v zájmu větší právní jistoty otázku případného vrácení darů podrobně upravili ve svých obchodních podmínkách a nespolehali se pouze na základní zákonnou úpravu.

Vrácení neobjednaného „darů“

Pokud spotřebitel obdrží od provozovatele e-shopu společně s objednaným zbožím dodatečné plnění, které si žádným způsobem neobjednal, většinou se bude jednat o neobjednané plnění, jak jej definuje občanský zákoník. Vzhledem k tomu bude spotřebitel zpravidla oprávněn si takto získaný neobjednaný „dar“ ponechat^[30] a používat jej.^[31]

Skutečnost, že spotřebitel nebude povinen neobjednaný „dar“ vrátit, bude často vyplývat také z toho, že takový neobjednaný „dar“ bude představovat společenskou službu, kterou nelze odvolat. Je totiž obvyklé, že provozovatelé e-shopů z vlastní iniciativy přidávají k dodanému zboží jako bonus např. různé vzorky, ochutnávky či drobné pozornosti, aniž by očekávali, že budou moci takové zboží někdy požadovat zpět. Na tomto místě je však třeba zároveň upozornit, že by si provozovatelé e-shopů měli dávat pozor na to, za jakých podmínek spotřebitelům neobjednané „dary“ posílají. Pokud se nebude jednat o společenskou službu a provozovatel e-shopu bude požadovat vrácení či uschování neobjednaného „darů“ (nebo dokonce bude požadovat úhradu ceny takového neobjednaného zboží), může se tím dopustit přestupku,^[32] za který mu hrozí pokuta až do výše 5 000 000,- Kč.^[33]

Navzdory výše uvedenému existují výjimky z pravidla, že zboží, které bylo spotřebiteli doručeno a které si spotřebitel žádným způsobem neobjednal, není spotřebitel povinen vracet. Jedná se o situace, kdy:

- neobjednané plnění bylo ve skutečnosti určeno pro jiného příjemce (tzn. došlo k omylu na straně doručovatele ohledně adresáta zásilky); nebo
- neobjednané plnění by představovalo nesprávné splnění objednávky (tzn. došlo k omylu na straně provozovatele e-shopu ohledně obsahu nebo rozsahu objednávky).^[34]

Máme nicméně za to, že těchto výjimek se musí dovolat provozovatel e-shopu,^[35] a proto je spotřebitel povinen takové zboží vrátit pouze na základě výzvy provozovatele e-shopu a pravděpodobně také na náklady provozovatele e-shopu.^[36]

Závěr

Cílem tohoto článku bylo seznámit čtenáře s tím, že v určitých případech může spotřebiteli vzniknout povinnost vrátit zboží, které obdržel zdarma v rámci nákupu v e-shopu. Klíčové pro posouzení vzniku této povinnosti je rozlišení, (i) zda se jedná o dar v právním slova smyslu, (ii) zda toto zboží bylo spotřebitelem objednáno či nikoliv, (iii) zda případná darovací smlouva je závislá na uzavřené kupní smlouvě a (iv) zda byly smlouvy s provozovatelem e-shopu uzavřeny prostředky komunikace na dálku.

Domníváme se, že povinnost vrátit zboží obdržené zdarma v rámci nákupu v e-shopu vznikne zejména v případě, že spotřebitel (i) výslovně objedná takové bezplatné zboží společně se zakoupeným zbožím, a (ii) následně ve lhůtě 14 dnů odstoupí od distanční kupní smlouvy (resp. její části), na které byl poskytnutý dar závislý. Vzhledem k tomu lze spotřebitelům doporučit, aby ve 14 dnech po dodání zboží nakládali s obdrženým darem opatrně (tj. přiměřeně s ohledem na jeho povahu a vlastnosti). Toto doporučení platí tím spíše, že do budoucna je připravována novela občanského zákoníku,[\[37\]](#) podle které bude spotřebitel odpovídat provozovateli e-shopu za snížení hodnoty zboží, jestliže s ním ve lhůtě 14 dnů nakládal jinak, než je nutné k tomu, aby se obeznámil s povahou, vlastnostmi a funkčností zboží,[\[38\]](#) a následně od smlouvy v této lhůtě 14 dnů odstoupí.

V ostatních případech bude vznik povinnosti spotřebitele vrátit zboží obdržené zdarma od provozovatele e-shopu spíše výjimečnou záležitostí (byť ne zcela vyloučenou).

Uvedená problematika poskytování bezplatného plnění spotřebitelům je nicméně velmi komplexní a může v určitých případech vést k naplnění skutkové podstaty přestupku podle zákona o ochraně spotřebitele. Vzhledem k tomu doporučujeme provozovatelům e-shopů, aby této záležitosti věnovali zvýšenou pozornost a zohlednili ji ve svých obchodních podmínkách. Mohou se tím totiž vyvarovat případným sporům o vlastnictví zboží, problémům spojeným s vymáháním náhrady za poškozené zboží či správním sankcím.

JUDr. Jan Ožana,
advokát

Mgr. Jakub Adámek,
advokátní koncipient

Jiří Reisner,
právní asistent

[ŘANDA HAVEL LEGAL advokátní kancelář s.r.o.](#)

Truhlářská 13-15
110 00 Praha 1

Tel.: +420 222 537 500 - 501
Fax: +420 222 537 510
e-mail: office.prague@randalegal.com

[1] K tomu srov. § 2055 a násl. zákona č. [89/2012](#) Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**občanský zákoník**“).

[2] Příloha č. 1 písm. s) zákona č. [634/1992](#) Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o ochraně spotřebitele**“).

[3] Srov. ustanovení § 24 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele.

[4] Srov. ustanovení § 24 odst. 14 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele.

[5] Srov. ustanovení § 2055 odst. 2 občanského zákoníku

[6] Tamtéž.

[7] ELISCHER, David. § 2055 Základní ustanovení. In: ŠVESTKA, Jiří, Jan DVORÁK, Josef FIALA aj. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek V, (§ 1721-2520)* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-02-05]. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

[8] Tamtéž.

[9] Např. viz Nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 231/10 ze dne 12. 7.2011.

[10] KASÍK, Petr, BEDNÁŘ, Václav. § 2055 [Základní ustanovení]. In: HULMÁK, Milan, a kol.. *Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055-3014)*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2014, s. 1. ISBN 978-80-7400-287-8.

[11] Tamtéž.

[12] Srov. § 1824 a násl. občanského zákoníku.

[13] HULMÁK, Milan. § 1824 [Poskytnutí údajů spotřebiteli]. In: HULMÁK, Milan, a kol. *Občanský zákoník V. Závazkové právo. Obecná část (§ 1721-2054)*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2014, s. 523. ISBN 978-80-7400-535-0.

[14] Srov. § 1829 odst. 1 občanského zákoníku.

Podle § 1829 odst. 2 občanského zákoníku zároveň platí, že: „*nebyl-li spotřebitel poučen o právu*

odstoupit od smlouvy v souladu s § 1820 odst. 1 písm. f), může spotřebitel od smlouvy odstoupit do jednoho roku a čtrnácti dnů ode dne počátku běhu lhůty pro odstoupení podle odstavce 1. Jestliže však byl spotřebitel poučen o právu odstoupit od smlouvy v této lhůtě, běží čtrnáctidenní lhůta pro odstoupení ode dne, kdy spotřebitel poučení obdržel.“

[15] Srov. § 1837 občanského zákoníku.

[16] Srov. § 1838 občanského zákoníku.

Tato právní úprava chrání spotřebitele před nežádoucím obtěžováním ze strany podnikatele, který spoléhá, že neobjednané plnění donutí spotřebitele k uzavření smlouvy. K tomu srov. HULMÁK, Milan. § 1838. In: HULMÁK, Milan, a kol. *Občanský zákoník V. Závazkové právo. Obecná část (§ 1721–2054)*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2014, s. 583. ISBN 978-80-7400-535-0.

[17] Srov. § 996 občanského zákoníku.

[18] Viz § 1727 občanského zákoníku.

[19] Více k uzavírání smluv v e-shopech viz: OŽANA, J. a ADÁMEK, J. *K uzavírání kupní smlouvy v prostředí internetových obchodů (e-shopů)*. © EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo [online]. Praha: 2017 [cit. 2019-02-07]. K dispozici >>> [zde](#).

[20] K tomu srov. § 2068 a násl. občanského zákoníku.

[21] K tomu srov. § 2072 a násl. občanského zákoníku.

[22] K tomu srov. § 2068 odst. 1, resp. § 2072 odst. 1. občanského zákoníku.

[23] K tomu srov. § 1829 odst. 1 občanského zákoníku

[24] K tomu srov. § 1727 občanského zákoníku.

[25] § 2991 a násl. občanského zákoníku.

[26] K tomu srov. § 1833 občanského zákoníku.

[27] K tomu srov. § 2106 odst. 1 písm. d) občanského zákoníku

[28] K tomu srov. § 19 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele.

[29] K tomu srov. § 1727 občanského zákoníku.

[30] K tomu srov. § 1838 občanského zákoníku.

[31] K tomu srov. § 1838 ve spojení s § 992 a § 996 občanského zákoníku.

[32] Srov. ustanovení § 24 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele.

[33] Srov. ustanovení § 24 odst. 14 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele.

[34] HULMÁK, Milan. § 1838 [Neobjednané plnění]. In: HULMÁK, Milan, PETROV, Jan, LAVICKÝ, Petr, DVORÁK, Bohumil, ŠILHÁN, Josef, DÁVID, Radovan, RICHTER, Tomáš, LASÁK, Jan. *Občanský zákoník V. Závazkové právo. Obecná část (§ 1721-2054)*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2014, s. 583. ISBN 978-80-7400-535-0.

[35] Domníváme se totiž, že provozovatel e-shopu bude mít prospěch z toho, jestliže prokáže, že se uplatní výjimka z výše popsané obecné normy (tzn. podle terminologie používané pro určování důkazního břemene tedy bude mít prospěch, jestliže prokáže tzv. protinormu). Podle normové teorie přitom platí, že každý účastník sporu nese procesní odpovědnost za prokázání těch skutkových okolností, které jsou uvedeny v hypotéze normy, od níž svůj nárok, resp. obranu odvozuje. - K tomu srov. Lavický, P. *Důkazní břemeno v civilním řízení soudním*. Praha: Leges, 2017, s. 144. ISBN 978-80-7502-203-5.

[36] Podle našeho názoru se jedná o tzv. odnosné plnění ve smyslu § 1955 odst. 1 první věta občanského zákoníku.

[37] K dispozici >>> [zde](#).

[38] Srov. navrhované novelizované znění § 1833 občanského zákoníku.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Pohled přes hranice - natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)
- [Nařízení EU o umělé inteligenci a jeho dopady na využití jazykových modelů v advokátní praxi](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)
- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)

- [AI omnibus](#)